

[Per Federspiel.]

alternativer er prøvet. Vi har jo kunnet se, hvordan den britiske regering, hvis leder ikke var nogen oprindelig begejstret europæer, i den periode, han har haft magten i England, har søgt andre muligheder og har måttet konstatere, at andre muligheder fandtes ikke for at finde denne løsning, som statsministeren altså har sin særlige betegnelse for. Der er ikke nogen løsning i det atlantiske alternativ, men der er et mål i et atlantisk samfund, som forudsætter et forenet Europa.

Jeg er enig med markedsministeren i, at det teknologiske samarbejde er et meget vigtigt moment — noget væsentligt har vi naturligvis ikke at bidrage til det — men jeg må anholde en enkelt bemærkning, som handels- og markedsministeren fremsatte, nemlig dette, at udvandringen af teknologiske videnskabsmænd til USA skyldtes, at USA betaler så meget mere. Jeg tror ikke, det er tilfældet. De erfaringer, man kan høste ved drøftelser med disse videnskabsmænd, der flygter fra Europa, viser, at de ikke flygter, fordi de får højere betaling — pengenes værdi er jo heller ikke helt den samme — men de flygter, fordi vilkårene for videnskabsmænd er så ringe. Jeg vil gå ud fra, at undervisningsministeren vil være enig med mig i, at her ligger også en opgave for ham, selv om hans embedsmænd ikke har deltaget i opbygningen af denne monumentale beretning.

Jeg var ikke helt tilfreds med handels- og markedsministerens tilbud om, hvad vi egentlig kan byde på under forhandlingerne. Jeg vil virkelig bede handelsministeren om med sine mange kyndige embedsmænd at se at finde noget bedre end dette at tilbyde et bredt demokrati. Jeg advarede allerede i mit første indlæg imod denne selvgothed. Derimod kan der utvivlsomt findes ikke så få områder, hvor vi i al beskedenhed på administrationens, organisationens, område vil kunne tilbyde et og andet.

Vi må som sagt konstatere, at den politik, som vi fra venstres side har gjort os til talsmænd for adskillige år før disse diskussioner overhovedet var fremme her i landet, nu er blevet dette tings almindelige mening. Kun fra en enkelt side, fra hr. Hilmar Baunsgaards side — jeg ser helt væk fra socialistisk folkeparti — kom der en vis

skepsis til orde. Denne skepsis har vi i og for sig ofte været stillet over for, og den er på visse områder forståelig. Men jeg kunne ikke tilbageholde det indtryk, da jeg hørte hr. Hilmar Baunsgaard, at han ligesom var hæmmet af taletidens indskrænkning, at han kun nåede igennem debetsiden af sine betragtninger, men at der virkelig var en ikke helt ubetydelig kreditside, som man måske har gemt til næste omgang.

Men som sagt, jeg skal ikke forlænge denne debat mere. Vi må fra venstres side med tilfredshed konstatere, at den politik, som regeringen nu er slået ind på, er en politik, som vi fra venstres side fuldt ud vil være i stand til at støtte, og jeg har som sagt taget statsministerens udtalelse om, at den lovgivning, der vil blive en følge af denne politik, vil blive forhandlet med, lad mig bruge udtrykket igen: et bredt udsnit af dette ting, til efterretning.

Formanden: Hr. Per Federspiel har ordet for en supplerende bemærkning.

Per Federspiel: Jeg beklager, at jeg må supplere hr. Per Hækkerup, idet jeg forstår, at han, ligesom jeg var lige ved det, glemte at stille et forslag om overgang til næste sag på dagsordenen. Jeg vil gerne på hr. Per Hækkerups og egne vegne stille følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget tager ministrenes redegørelser til efterretning og bekræfter regeringens mandat til at fortsætte forhandlingerne om dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber sammen med Storbritannien, udtrykker tinget forventningen om, at også de øvrige skandinaviske lande løser deres samarbejdsforhold med De europæiske Fællesskaber, og går dermed over til den næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Poul Møller: Nu da det er lykkedes at udløse spændingen og få stillet et forslag, som gør, at de europæiske forhandlinger